

Novice

Občine Juršinci

Leto XIII, številka 3.

December / Gruden - 2009

Juršincec Dejan Zavec, svetovni prvak

Spoštovane občanke, občani!
Želim, da bi ob prihajajočih
božičnih praznikih
in v novem letu – kljub slabim
ekonomskim napovedim – ostali
to, kar ste zmeraj bili: preprosti,
skromni in pošteni občani, polni
vere ter upanja, polni optimizma
in zadovoljstva.
**Ostanite zdravi in srečni v
prihajajočem letu.**

Vaš župan, Alojz Kaučič

Občina Juršinci in OŠ Juršinci

vas vabita na

^v ^v
BOŽIČNO PRAVLJICO

v nedeljo, 20. 12. 2009,

ob 15. uri

v Večnamensko dvorano Juršinci.

SPOŠTOVANE OBČANKE, SPOŠTOVANI OBČANI!

Ob vsakoletni osebni inventuri, razmišljanju, kaj je človek postoril in kaj bi še lahko, vse prevečkrat pozabimo, da je velikokrat pomembnejše razmišljanje, ki človeka vodi k iskanju poti, katere v vsakdanjem življenju in pri soustvarjanju medosebnih odnosov pomenijo nekaj več. Gre za spoznavanje in občutenje o trenutkih druženja z občani, kjer prijazna beseda, klepet, nasmeh in veselje predstavljajo več kot velikopotezni projekti, ki sicer vodijo k napredku družbe in skupnosti, a kot na žalost vidimo, vse preveč tudi k siromašenju medčloveškega in družabnega življenja. Pa vendar, vesel sem, da v naši občini v skladu s *Pravilnikom o dodelitvi sredstev za namen donatorstva in pokroviteljstva Občine Juršinci* vsako leto vaški odbori in društva organizirajo množična srečevanja, delovne akcije in druge oblike druženja, kjer se velikokrat v sproščenem druženju rodijo razvojne ideje, ki jih z veseljem povzemam in jih poskušam uresničiti v realnosti, z razvojnimi projekti Občine Juršinci. In če se zavedam pomembnosti sodelovanja z našimi občani, pri tem nikakor ne zanemarjam dela in vloge Občinskega sveta Občine Juršinci, Nadzornega odbora, številnih delovnih komisij, občinske uprave, ki so nepogrešljivi partner pri uresničevanju razvojnih vizij v občini.

Ob predstavitvi delovanja Občine Juršinci v letošnjem letu in v prihodnjem obdobju bi ponovno rad seznanil občanke in občane, da so vse že velikokrat napovedane investicije v fazi, ki pomeni realizacijo projektov. Tako poteka paralelna aktivnost občine Juršinci in Doma za upokojence Ptuj pri realizaciji projekta *Izgradnja Doma za starejše občane Juršinci* oziroma *Izgradnja medgeneracijskega središča Juršinci*, kjer se bo zimsko obdobje izkoristilo za dokončanje postopkov urejanja dokumentacije in dovoljenj, spomladi pa se bodo začele izvajati investicije v izgradnjo infrastrukture za potrebe Doma in sam objekt Dom za starejše občane, oziroma zgoraj omenjen medgeneracijski center, ki bo ponujal novo obliko življenja in druženja več generacij prebivalcev občine. Za normalno funkcioniranje Doma sovпада tudi izgradnja sodobne in po najvišjih ekoloških standardih in merilih čistilne naprave v Juršincih, ki bo zgrajena v prvi polovici

prihodnjega leta. Tovrstna investicija in načrti občine Juršinci, da bodo v prihodnjih letih s subvencioniranjem malih čistilnih naprav pomagali tudi »hribovskim« prebivalcem, dokazujejo, da se še kako zavedamo pomembnosti varovanja in skrbi za naše okolje.

V teh dneh se v Juršincih končuje dograditev Mercatorjeve trgovine, v začetku prihodnjega meseca pa se bo na novo uredila notranjost trgovine, ki bo prinesla veliko olajšanje in boljše nakupovalne pogoje za občane, kot tudi za migracijske kupce. V teh dneh se je končala tudi prva faza obnove Zdravstvenega doma Juršinci, saj smo zamenjali okna na zobozdravstveni ambulantni in na podstrešju objekta, v prihodnjem letu pa se bo zaključila investicija z obnovo fasadnega ometa in izdelavo varovalne ograje.

S prihajajočo investicijo v dograditev Pošte Juršinci in občinskih prostorov v zgornjem nadstropju bomo ob predpostavki, da se bo spomladi porušilo propadajoče gostišče »PIRAT«, dobili sodobno središče Občine Juršinci, kjer bodo občani skoraj na enem mestu lahko opravili vse pomembne storitve vsakdanjega življenja.

Da ne bomo govorili samo o velikih načrtih, pa lahko z veseljem predstavim tudi letošnje končane investicije, ki pomenijo nadaljevanje uresničevanja razvojnih načrtov občine Juršinci. Tako smo v letošnjem letu izvedli investicijo *Obnova cestišča k pokopališču z ureditvijo sodobnega prostora za odlagališče odpadkov ter dograditvijo javne razsvetljave na pokopališču*. Dokončali smo investicijo preplastitve cestišča v dolžini 1516 m in širitev v dolžini 200 m na »LC 155071 – odsek Golob – Lončarič, Grinci 19, v jesenskem obdobju pa se je izvedla investicija *Modernizacija in preplastitev LC 155051 Mostje Vodul* in izgradnja zadnjega kraka kanalizacijskega sistema v naselju Juršinci.

Dovolite mi, da v zvezi z razvojnimi načrti občine Juršinci omenim še letošnje uspešno sodelovanje z župnikom naše fare, g. Antonom Frasom. Velikokrat se sliši, da je Občina malo postorila za obnovo našega župnišča, a g. Fras in tudi marsikateri drugi vedo, da je Občina v letošnjem letu s posredno pomočjo veliko pripomogla k obnovi župnišča. Pomagali smo pri prodaji parcele, kjer se bo nahajal Dom za starejše občane, odkupili smo del cerkvenega zemljišča, kjer se bo izvajala investicija v ureditev prometne in komunalne infrastrukture na cesti proti športnemu parku Juršinci, s sklenitvijo pogodbe o nakupu Kulturne dvorane dr. Antona Slodnjaka pa bomo enako posredno prispevali za nadaljevanje investicije v obnovo župnišča. Včasih posredna zavzemanja in učinki pomenijo v postopku uresničevanja določenih ciljev veliko več, kot si lahko predstavljamo. Pomenijo ne samo finančno pomoč, ampak razumevanje in moralno podporo pri uresničevanju ciljev, v konkretnem primeru g. župnika.

Ne vem, zakaj smo Slovenci »slepci z zdravimi očmi«. Ljudje, ki od zunaj prihajajo k nam, nas ob vsakem obisku »zdravijo« z zadovoljstvom nad videno lepoto naših krajev, z doživetimi izkušnjami druženja z našimi ljudmi, s presenečanjem, z čudenjem nad sposobnostjo majhnega naroda velikih zmoglostmi. Kdo ve, kdaj bo ta »lek« začel delovati, kdaj bomo mi, Slovenci, predvsem pa mi, Juršinci, spoznali, da živimo na enem najlepšem koncu sveta, če hočete – v raju.

Nekoč je nekdo dejal, da ima rad življenje takšno, kakršno pač je. Od posameznika je odvisno, kako ga doživlja, kako ga sprejema. Veliko je ovir, čeri, veliko je bolečin, a so tudi veselja, nepozabni trenutki, dnevi, ki jih človek ne pozabi. In to je bistvo življenja. Osebo imam srečo, da sem župan majhne, a lepe, najlepše občine v tem delu Evrope. Imam srečo, da z vami živim, delam in soustvarjam pogoje za lepše življenje in pri tem delu je veliko več teh lepih nepozabnih dni, ki prekrijejo še tako temne trenutke županovanja.

Vaš župan, Alojz Kaučič

OBVESTILO IN OPOZORILO VSEM LASTNIKOM IN POSESTNIKOM ZEMLJIŠČ

Inšpekcija SKUPNE OBČINSKE UPRAVE PTUJ preventivno obvešča lastnike in posestnike zemljišč na spremembo Zakona o varstvu okolja, ki se je korenito spremenil v določbah v primeru nezakonito odloženih odpadkov, saj bo inšpekcija začela poostreno izvajati določbe omenjenega zakona.

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Ur. l. RS, št. 70/08) je dodan k osnovnemu zakonu o varstvu okolja novi 157. a-člen, ki določa,

da mora lastnik oziroma upravljavalec zemljišča, na čigar zemljišču se nahajajo odpadki, ne glede na to, kako so prispeli na zemljišče, te odpadke odstraniti sam na lastne stroške. Če se ugotovi povzročitelj

odlaganja odpadkov, lahko lastnik ali upravljavalec zemljišča terjati povračilo stroškov odstranitve odpadkov od povzročitelja. V kolikor lastnik zemljišča to ne stori sam, mu odstranitev odpadkov naloži pristojni inšpektor, in sicer občinski inšpektor za odstranitev komunalnih odpadkov oziroma inšpektor za okolje za ostale odpadke. Stroške odstranitve plača lastnik ali upravljavalec zemljišča, ki pa jih lahko terjati od povzročitelja odlaganja odpadkov.

mag. Olga FEKONJA
Skupna občinska uprava

POSKRIBIMO ZA RED NA NAŠEM POKOPALIŠČU

Za ravnanje z odpadki država sprejema ustrezno zakonodajo za vsa področja in vrste, kjer le-ti nastajajo. Zakonodaja določa, da je tudi na pokopališču potrebno ločevati odpadke na izvoru.

V sled tega vas pozivamo, da se pri odlaganju teh odpadkov na pokopališču STROGO DRŽIMO REDA, kar pomeni da:

- v zabojnik ob pokopališču lahko odložite samo zelene dele odpadkov iz grobov;
- odpadne nagrobne sveče lahko odložite samo v posebne mrežaste posode s PVC- vrečami za sveče, ki bodo nameščene ob zabojniku, nikakor pa jih ne smete odvreči v večji zabojnik;
- gradbene odpadke (ostanke spomenikov) odložite ob zunanem delu ograjenega prostora, namenjenega za posode za odpadke.

Če se bomo vsi držali navodil in reda, bo naše pokopališče vedno lepo in urejeno.

Občinska uprava

OBVESTILO ZA NOSILCE KMETIJ

Nosilci kmetij, ki v upravni enoti v register kmetijskih gospodarstev še niso vpisali svojega namestnika in gospodinjstva, morajo to storiti do konca tega meseca. Rok je ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano podaljšalo zaradi prvotnega skromnega odziva. Po zakonu o kmetijstvu so nosilci in tudi njegovega namestnika dolžni določiti člani kmetije, ki so lastniki oziroma solastniki kmetije. Pri določanju namestnika nosilca naj prevlada odločitev, da bo to tisti član kmetije, ki bo po smrti nosilca prevzel upravljanje kmetije, nikakor pa določitev namestnika v ničemer ne vpliva na dedovanje kmetije. Namestnika nosilca ni treba izbirati in vpisovati le tistim kmetijam, na katerih je nosilec hkrati tudi edini član kmetije. Zakaj sploh določanje in prijava nosilcev kmetij? Kmetijsko ministrstvo pojasnjuje, da bo na ta način zagotovljeno nemoteno izvajanje ukrepov kmetijske politike. Kot smiselno se bo to potrdilo predvsem pri postopkih za izplačilo zahtevkov, ko bodo kmetje z vpisanimi namestniki v primeru smrti nosilca ali ob njegovi morebitni opravični nesposobnosti brez zapletov in prekinitev postopka lahko prejeli zahtevana oziroma odobrena sredstva. V takšnih situacijah se bodo zmanjšale birokratske ovire za dodelitev sredstev, denimo iskanje dedičev, kar je po prepričanju ministrstva koristno tako za kmete kot tudi za državo.

Obrazec za vpis podatkov kmetije lahko dobijo na spletni strani ministrstva, v izpostavah kmetijske svetovalne službe ali v upravni enoti. Postopek določa, da je na prijavnici potreben podpis obeh, nosilca kmetije in tudi njegovega namestnika. Nosilci, ki do konca decembra ne bodo uredili te formalnosti, ne bodo mogli izvesti vnosa zbirne vloge za leto 2010.

Občinska uprava

Novice

IZDAJATELJ: Občinski svet občine Juršinci
ODGOVORNI UREDNIK: Damjan Šimenko
UREDNIŠTVO: Ana Marija Pučko, Dragica Toš Majcen, Ksenija Žmauc, Alojz Kaučič in Miroslav Moleh.
LEKTORICA: Ksenija Žmauc
OBLIKOVANJE IN TEHNIČNO UREJANJE: Miroslav Moleh
NASLOV UREDNIŠTVA: NOVICE, Juršinci 3/b, 2256 Juršinci. Tel: (02)758-21-41

Objavljene fotografije so last arhiva občine Juršinci in društev. Medij NOVICE OBČINE JURŠINCI je vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 150. Glasilo prejema vsa gospodinjstva v občini Juršinci brezplačno. Časopis NOVICE izhaja v nakladi 700 izvodov.
TISK: Tiskarna Grafis, Požeg 4, Rače.

ZAHVALA

Od meseca novembra imamo v mrliški vežici tudi stojalo za žalno knjigo, ki nam jo je izdelal in podaril Franc SLODNJAK, s. p. Kovaštvo in ključavničarstvo, Dornava 54. Čutim dolžnost, da se mu v imenu občine javno zahvalim za njegovo dobro delo.
HVALA!

Alojz Kaučič, župan

JURŠINČAN DEJAN ZAVEC SVETOVNI PRVAK

V petek, 11. 12. 2009, smo ob devetih zvečer Juršinčani s stisnjenimi pestmi navijali za našega boksarja. Za devet minut smo skočili v zrak: Dejan Zavec je postal svetovni prvak!

Juršinčan, Dejan Zavec, je v južnoafriški prestolnici v boju za naslov svetovnega prvaka v velterški kategoriji po verziji IBF premagal domačina Isaaca Hlatshwayo, dan po dvoboju pa še zbira občutke.

Vsega osem minut in 55 sekund je bilo dovolj, da je Dejan Zavec, boksar iz Gabrnika, postal svetovni prvak v veltrski kategoriji po verziji IBF. Član nemške agencije SES je za razliko od dvoboja za naslov evropskega prvaka ubral drugačen način, že pred odhodom pa je bil prepričan, da se mu pas, ki pripada svetovnemu prvaku, ne more izmuzniti.

Kako dan po prespani noči gledate na vse, kar se vam je zgodilo v dveh minutah in 55 sekundah?

“Brez glasu sem. Moram priznati, da še vedno podoživljam in zbiram občutke. Pravzaprav se popolnoma še ne zavedam, kaj mi je uspelo. Lepo je.”

Pred odhodom v Južnoafriško republiko ste samozavestno napovedovali naslov svetovnega prvaka. Od kod takšna samozavest?

“Pred odhodom v Južnoafriško republiko sem vedel, česa sem sposoben. Pred takšnim obračunom je potrebno biti samozavesten. Ubrana taktika se je izkazala za pravnjo. Šel sem na vse ali nič, saj takšnih dvbojev ni veliko. Drugače enostavno ne gre.”

Po porazu z Rafalom Jackiewiczem so mnogi pričakovali, da boste rokavice obesili na klin, vsi pa ste jim zavezali usta z naslovom svetovnega prvaka. Kaj se je od takrat v vaših mislih in načinu treniranja spremenilo?

“Tisti, ki so videli dvoboj za naslov evropskega in svetovnega prvaka, so lahko opazili občutno razliko. Ni bilo prostora za romantiko, ampak sem skušal izkoristiti vsako priložnost za napad. To se mi je obrestovalo!”

Z naslovom svetovnega prvaka je Slovenija postala tudi dežela boksa. Kako gledate na to?

“Zelo pozitivno. Hvala bogu, da se je to zgodilo!”

Juršinčani smo ponosni na dosežek našega boksarja. Iskrene čestitke, Dejan!

VINOGRADNIKI IN SADJARJI NA IZLETU

V soboto, 5. 12. 2009, se je 40 članov Društva vinogradnikov in sadjarjev Juršinci odpravilo na enodnevni izlet po avstrijski Štajerski. Naš prvi postanek je bil v Sillbergu, kjer smo si ogledali vinogradniško-vinarsko šolo. V tej šoli imajo okrog sto učencev, med katerimi je tudi Slovenec. Direktor šole nas je sprejel in tudi vodil po kletih ter prostorih, ki so sicer namenjeni dijakom. Tukaj se izobražujejo predvsem mladi prevzemniki kmetij, zato dajejo prednost praktičnemu delu. Vsak študent ima svoj sod vina, za katerega skrbi sam. Med sabo tekmujejo, kdo bo imel boljše vino. Ko je vino zrelo za ustekleničenje, lahko vsak dijak del le-tega odnese domov za svoje domače in prijatelje. Ostanek vina pa po sortah zlijejo skupaj, ga ustekleničijo in ga nato prodajo. V precejšnji meri šola deluje na ekonomski računici svojega dela. Pripravili so nam tudi degustacijo lastno pridelanih sortnih vin. Naš drugi postanek je bil v vinski kleti Schneberger, kjer imajo štiri milijone litrov vina. To je res lepo urejena, sodobna vinska klet z izredno čistočo. Tukaj smo lahko poskusili tudi vina iz slovenskega grozdja. Vsa vina so bila zelo visoke kakovosti, vendar z zelo malimi

ostanki sladkorja. Zanimivo je tudi, da v tej kleti dela izven sezone trgatve 1.5 delavca. To sta oče in sin.

Naš tretji postanek je bil pri vinogradništvu Gross, kateri imajo vinograde tudi v Haložah. Tudi tukaj je najnovejša in sodobna klet s kapaciteto nekaj čez milijon litrov vina. Na naše prijetno presenečenje je degustacija bila brezplačna.

Naš izlet smo zaključili v Sloveniji, in sicer z večerjo na kmečkem turizmu Marič na Tratah. S seboj smo imeli tudi harmonikarja, zato smo za konec lahko še zaplesali.

Ker se bliža novo leto, želimo vsem vinogradnikom, kletarjem in sadjarjem uspešno ter srečno novo leto 2010.

UO Društva vinogradnikov in sadjarjev Juršinci
Stanko Holc

SPOŠTOVANE BRALKE, CENJENI BRALCI!

Ponovno smo se znašli v decembru, nad katerim so nekateri izjemno navdušeni, drugi vse prej kot to. Kakorkoli že – vstajamo, ko je še tema, iz služb se vračamo, ko je že tema ... Vsi se bolj kot ne držimo zapečka, saj je zunaj za kakršna koli ne najbolj nujna početja premrzlo. Kako priročno je, da je božično-novoletni čas ravno v tej turobni zimi. Prazniki so namreč tisti, ki v nas vnesejo svetlobo, očarljivosti,

romantičnosti. Vse to pa ni dovolj. Najbolj pomembno je, da to čarobnost in okrašenost delimo z ljudmi, ki jih imamo radi.

Kar se da lep božič, veliko iskreno dobrih želja ob prazničnih roko-vanjih in prižiganju kresničk, zdravje ter zgolj vse najboljše v letu 2010 želim vsakemu posamezno in vsem skupaj.

Damjan Šimenko, odgovorni urednik

OBISK PRI NAJSTAREJŠI OBČANKI

Konec septembra 2009, je dopolnila 95 let najstarejša Juršinska občanka, Marija Visenjak iz Hlaponcev. Za častljivo obletnico rojstva je najstarejši občanki čestital župan Občine Juršinci Alojz Kavčič, svetnik Damjan Šimenko, predsednica rdečega križa Juršinci gospa Marija Filipič ter Vincenc Horvat predsednik župniškega Karitasa Juršinci. Gospa Marija in Vincenc sta ji prinesla simbolično darilo in ji zaželela na mnoga leta. Mariji oziroma Micki je, je župan izročil šopek lepih rdečih rožic, katerih se je zelo razveselila in ji zaželel zdravja. Slavljena je od svojega otroštva živela v Hlaponcih, kjer je živela skromno kmečko življenje. V družini je bilo četvero otrok imela je dva brata in eno sestro. Sama otrok ni imela in seveda tudi ni bila nikoli poročena. Glede na njena leta ji je začelo pešati zdravje, tako danes biva v domu starejših občanov na Ptuj. Povedala nam je da se v domu dobro počuti in da je zadovoljna z hrano kot tudi strežnim osebjem. Mariji peša zdravje tako da večino časa preživi v postelji. Potrebuje namreč popolno oskrbo.

Povedala nam je kako doseči to zavirljivo starost: »Delo, garanje. Včasih ni bilo strojev, zato smo vse delali na roke govori Marija.

Sedaj seveda takih del ne zmore več, je pa še do pred dvema lotoma hodila peš k maši in opravljala vsa gospodinjstva dela.

In kaj bi še lahko dodali? Vse najboljše, draga Marija Micka Visenjak,

predvsem zdravja, ki naj Vam kot dober prijatelj v vseh teh letih zvesto stoji ob strani.

Damjan Šimenko

SLOVO OD GOSPODA ŽUPNIKA ŠTEFANA CASARJA

V septembru smo se z bolečino v srcih poslovili od dolgoletnega župnika, ki je v Juršincih služboval 38 let.

Zadnje poslovilne besede, pogrebne nagovore, so izrekli:

- g. dr. Franc Kramberger, mariborski nadškof in metropolit (opravi pogrebno slovesnost),
- g. naddekan Marijan Fesl (Hajdina),
- g. dr. Stanko Zver (Bogojina),
- g. Andrej Mazej (župnik iz Velenja).

Od našega župnika so se z ganljivimi govori poslovili tudi lovrenških farani:

- g. Ivan Herga (ključar, v imenu faranov),
- Urška Vrščič v imenu učenk in učencev OŠ Juršinci,
- ga. Marta Mikolič (cerkvena pevka),

- ga. Marta Toplak (društvo DORD),
- ga. Marija Filipič (upokojenci, RK Juršinci, Karitas),
- g. Alojz Kavčič (župan).

Sledi dela našega gospoda župnika bodo ostale večno zapisane, spomin na gospoda Štefana Casarja je neizbrisljiv.

OTVORITEV ODSEKA CESTE PODHOSTNIK – LONČARIČ

vas prepletala najprej kolovozna pot, ki se je čez leta spremenila v makadamsko cesto. Vsi starejši se prav gotovo spominjajo časov, povezanih s to cesto, ki je včasih služila predvsem za vožnjo z živino, pa naj si bo z junci, kravami in le redko s kobilami. Kot pešpot pa se je uporabljala pot, ki je vodila skozi »muža«.

Prvi asfalt čez vas smo v Grincih dobili leta 1990. Kasneje je sledila še razširitev v Dolič in od Podhostnika do Goloba, to je bilo leta 2000. V lanskem letu pa smo pričeli z razširitvijo dela čez Pesjak in s preplastitvijo

celotnega odseka ceste. Investicija je bila zaključena v tem letu.

Skupna vrednost projekta je bila slabih 300.000,00 evrov, kar je velik zalogaj za vse skupaj, vendar gre za dolgoročno investicijo, h kateri smo strmeli predvsem zaradi naše skupne varnosti.

Vesela sem, da nam je uspel skupen projekt, za kar se prav lepo zahvaljujem vsem sovaščanom ter Občini.

*Dragica TOŠ MAJCEN
Predsednica vaškega odbora Grlinci*

S skupnimi močmi je v Grincih uspela ena največjih investicij na našem območju. Konec avgusta smo namreč svečano predali namenu cestni odsek od Podhostnika do Lončaričevih. Na otvoritev so bili povabljeni vsi sovaščani, kakor tudi vsi tisti, ki so sofinancirali navedeni odsek, Občinski svet, Nadzorni odbor, g. župnik in župan. Prav tako smo povabili predstavnike izvajalce – Cestno podjetje Ptuj.

Kvartet BAKOS je temu dogodku pridal poseben čar, saj se je zven njihovih glasov slišal prav do srca. V uvodnem delu sem se v govoru vrnila nekaj let nazaj, ko je našo

POŽAR V ZAGORCIH

22. avgusta je zagorelo gospodarsko poslopje Cirilu in Vidi Žmauc iz Zagorcev 51. Požar je zanel udar strele, zagorelo je gospodarsko poslopje v velikosti 15 x 40 m². Požar se je pričel na ostrejšu gospodarskega poslopja, nato pa se je hitro razširil nad celotno gospodarsko poslopje. V celoti so zgoreli: kmetijski priključki, kmetijska mehanizacija, nakladalka, prikolica in ostalo kmetijsko orodje. Požar so pogasili gasilci PGD Grabšinski breg, PGD Gabrnik, PGD Ptuj, PGD Polenšak in PGD Biš.

Ciril in Vida se zahvaljujeta gasilcem in vsem, ki ste jim v danem težkem trenutku stali ob strani in jima pomagali.

D. Š.

DEJAVNOSTI PROSTOVOLJNEGA GASILSKEGA DRUŠTVA GRABŠINSKI BREG

PGD Grabšinski breg
Zagorci 61 c.
2256 Juršinci

Najprej v imenu članov Prostovoljnega gasilskega društva Grabšinski breg pozdravljam vse občane Juršincev. Za nami je naporno leto, veliko je bilo dela na različnih področjih, kot so: izobraževanja, posredovanja pri požarih in poplavih, delovanja na družbeno-koristnem področju. V letošnjem letu je društvo praznovalo sedemdeseto obletnico obstoja oz. delovanja. V počastitev

le-te obletnice je 3. junija potekala prireditev, kjer je bilo veliko povedanega o društvu, o njegovih uspehih, pridobitvah, torej o razvoju PGD Grabšinski breg.

PGD Grabšinski breg je bilo ustanovljeno leta 1939. Pobudniki za ustanovitev društva so se zbrali na Grabšinskem bregu pri Šekovem Avgustu, pozneje je to domačijo prevzel gospodar Franc Lovrec. Prvi predsednik društva je bil Avgust Šek, poveljnik društva pa je bil Jože Zemljčič. Ostali soustanovitelji so bili: Franc Holc, Franc Lovrec, Janez Waingartner, Janez Brumen, Franc Ferenčič, Franc Filipič in še mnogi drugi krajani okoliških vasi. Prav tako so se takrat tudi odločili in dali društvu ime Grabšinski breg. To je ime kraja, kjer so se ustanovitelji zbrali. Vse do danes tega imena nismo spremenili, čeprav dom stoji v Zagorcih. Zgrajen je bil leta 1951. Prva motorna brizgalna s pripadajočo opremo je bila nabavljena leta 1943. Ta oprema se je sprva prevažala s konjsko vprego, pozneje pa že s traktorji. Prvi rabljeni kombi IMV pa je bil v društvu nabavljen leta 1983, istega leta je bil razvit tudi prvi društveni prapor. Po letu 1983 se je začela tudi

dograditev novega obstoječega gasilskega doma.

Danes društvo spada v drugo kategorijo in ima zato tudi vso potrebno opremo. Kljub prostovoljnim delovnim uram, katerih je bilo v času gradnje gasilskega doma od leta 1983 naprej preko 7000, se je v društvu delalo tudi na izobraževanju članstva. Po gasilski izobrazbi ima društvo višjega gasilskega častnika, 8 gasilskih častnikov, 7 nižjih gasilskih častnikov, skoraj vsi člani pa imajo tečaj za gasilca.

Dovolj o zgodovini. Raje spregovorimo o prihodnosti, o načrtih za naslednje leto! V načrtu imamo menjavo oken in vrat na gasilskem domu, saj so že dotrajana. Želimo položiti tudi estrih na podstrešju. Veliko potrebnih nabav je na operativnem področju, kot so na primer: nove cevi, obleke in razna ostala gasilska oprema. Upamo, da nam bo vse to uspelo kljub času recesije, ko država in občina vedno več zahtevata, a vedno manj dajeta.

Na koncu prispevka se zahvaljujemo vsem občanom za njihovo finančno, kakor tudi moralno podporo. Kot je običaj, vas bomo v mesecu decembru obiskali ali pa smo vas že obiskali s koledarji ter z željami, da ne bi bilo potrebe obiska s kakšnim drugim namenom. Če pa bo že potreben, pa vedite, da lahko računate na nas.

Za konec vam želimo vesele božične praznike, srečno novo leto ter vse najlepše v letu 2010.

Vedite pa: sreča je v majhnih stvareh, toplih ljudeh ter stisnjenih dlaneh!

Tajnik PGD Grabšinski breg
Robert Holc

GASILSKI IZLET NA BOVEC

S soncem obsijani VRŠIČ

Leto 2009 je bilo za nas gasilce jubilejno leto. Prostovoljno gasilsko društvo Gabrnjak je praznovalo 80-letnico, Prostovoljno gasilsko društvo Grabšinski breg pa 70-letnico svojega delovanja. Nekdo bi rekel: »Pa saj to pa res ni dolgo obdobje«. Glede na večnost res ne, ampak v tem obdobju smo zamenjali tri države, zamenjali smo konjsko vprego z najsodobnejšo tehnologijo in nenazadnje smo zamenjali tudi naše vrednote. Nekoč čas ni bil pomemben, vse se je dogajalo

v sožitju z naravo in ljudmi. Dandanes pa, ko imamo na voljo vso mogočo tehnologijo, nas pesti kronično pomanjkanje časa. V vseh teh letih se je v obeh društvih menjalo veliko število ljudi, ki so bili nekateri bolj, drugi manj uspešni pri svojem delu. Edino, kar se pri gasilcih ni menjalo v vsem tem obdobju, je čut za solidarnost in druženje. Nešteto je bilo posredovanj pri različnih nesrečah, veliko manj pa je bilo druženja, kjer bi lahko pozabili na delo in skrbi. Prav zato se je porodila zamisel, da bi bilo dobro, če bi se gasilci odpravili na izlet po naši prelepi Sloveniji. Besede smo uresničili v soboto ob koncu poletja.

Ker smo že nestrpnost čakali na soboto, smo se zbrali zelo zgodaj zjutraj, kakšne četrte ure prej, kot je bilo dogovorjeno. Na avtobus smo natovarili stvari za kakšen teden, ker smo rekli, da je boljše malo več, kot da zmanjka. Napočil je že čas odhoda, ko smo na avtobusu ugotovili, da manjka samo še gasilski pripravnik, g. župan. Na srečo zamuda ni bila velika, tako da smo se lahko podali na pot. Že po nekaj metrih je sledilo zdravilo proti bakterijam, ker smo vsi prav vsi dobro vedeli, da je le dobro razkužilo najboljša podlaga za naporen dan, ki je bil pred nami. Vremenska napoved za tisti dan je bila vse kaj drugega kot lepa: oblačno, padavine, nevihte in neurja. Zato smo se vsi še rajši enkrat razkužili in se tolažili s tem, da gremo gasilci tako ali tako na teren, ko so vremenske razmere nemogoče. Ahvala bogu, da se napovedovalec vremena Trontl včasih zmoti, saj smo med potjo lahko občudovali prelep sončni vzhod, ki je napovedoval čudovit dan. Pot nas je vodila na Gorenjsko, naš prvi cilj pa je bil s 1611 metri najvišji cestni prelaz

Vršič. Do tja je kar nekaj kilometrov, zato smo med potjo obnovili znanje iz šolskih klopi o naši domovini Sloveniji, pa tudi kakšno slovensko narodno smo zapeli. Da je cesta čez Vršič pravi izziv za vse voznike avtobusov, smo ugotovili že po nekaj ovinkih, a ko smo videli, kako naš šofer Janez spretno vrti volan, smo bili brez skrbi.

Na poti do vrha Vršiča smo se ustavili še pri ruski kapelici. Postavljena je bila v spomin ruskim ujetnikom, ki jih je leta 1916 med gradnjo ceste čez Vršič zasul snežni plaz. Na vrhu smo bili nagrajeni s prečudovitim razgledom na dolino Trento in okoliške vrhove Julijskih Alp, ki so se kopali v soncu. Takšen pogled je na Vršiču mogoč le nekajkrat na leto, zato smo se s težkim srcem odpeljali v dolino Trento, kjer smo si privoščili zajtrk v prelepi kulisi neokrnjene narave.

Naša naslednja postaja je bila trdnjava Kluže v bližini Bovca, ki je postavljena nad globokim koritom reke Koritnice. V trdnjavi so nas pričakali člani skupine 1313, preoblečeni v originalne uniforme avstroogrskih vojakov. Predstavili so nam 500-letno zgodovino trdnjave, na koncu pa so nam postregli še z rumovim čajem iz posod iz časa prve svetovne vojne.

Dan se je že počasi nagibal v drugo polovico, zato nas je pot vodila k reki Soči, kjer smo se utaborili in pripravili vse za piknik. Sledila je pustolovščina za nas, prave gasilce: rafting po reki Soči. Spust z raftom

po ledeno mrzli in deviško čisti Soči je prvovrstna dogodivščina, ki ti ostane za vedno v spominu. Rafting nas je prav pošteno zdelal, saj čista soška voda ni za nas Štajerce, pa tudi trebuhu so se že začeli oglašati. Zato smo vsi že komaj čakali, da poskusimo dobrote našega kuharskega mojstra Ivana.

Po izvrstni hrani in vinu, ki se je hladilo v ledeni Soči, se je bilo potrebno spet malo razmigiati, zato smo se peš odpravili na ogled slapa Boke. Slap Boka je z višino 144 metrov in širino 18 metrov nedvomno najveličastnejši slap v Sloveniji in prava paša za oči ter hrana za dušo. Ko smo se vrnili v našo bazo, ki je bila par korakov od Soče, nas je naš kuhar Ivan presenetil s pečeno soško postrvjo.

Ob izvrstni hrani, pijači, lepem vremenu in dobri volji smo druženje sklenili v poznih večernih urah. Kako je narava v teh lepih krajih lahko neusmiljena, smo spoznali tik pred odhodom, ko se je vreme naenkrat spremenilo in razbesnela se je nevihta, kot da bi nam hotela povedati, da bo treba domov. Polni lepih vtisov od razburljivega dne smo se počasi vračali proti domu, kjer je že pela pesem klopotcev, ki je naznanjala čas trgateve, o kateri lahko v teh krajih samo berejo in sanjajo. In bližje smo bili domu, vedno bolj smo bili prepričani, da je drugod lepo, a doma najlepše.

Miran Muhič

Gasilska reprezentanca v raftingu

APLIKACIJE ZAŠČITE IN REŠEVANJA

Člani civilne zaščite so se od 23. 11. do 24. 11. 2009 udeležili usposabljanja "Aplikacije Zaščite in reševanja", ki je potekalo v izobraževnem centru za zaščito in reševanje na Igu. Na izobraževanju smo se seznanili z računalniškimi programi in aplikacijami pri izpolnjevanju prijav in obrazcev z vezi z naravnimi nesrečami ter dogodki.

DELO V OBČINSKI ORGANIZACIJI RDEČEGA KRIŽA JURŠINCI

Marija Visenjak, ki je praznovala 95. rojstni dan. Vsem želim obilo zdravja in še mnogo, mnogo let.

Za materinski dan smo obiskali smo tudi naše mame, starejše od 85 let. Za tri kralje bomo skupaj z županom obiskali vse občane, ki so starejši od 85 let, prav tako pa ne bomo pozabili na naše krajane, ki so v domovih za ostarele (Ptuj, Muretinci, Lukavce in Ljutomer). Obiskali jih bomo v predprazničnem času.

Pripravljamo pa tudi ekskurzijo za pridne krivodajalce in člane RK Juršinci.

Ob koncu pa želim vsem našim občanom vesele božične praznike in obilo sreče ter zdravja v novem letu 2010.

*Predsednica OORK Juršinci,
Marija FILIPIČ*

Iztekaajoče leto je čas, ko pogledamo nazaj in se sprašujemo, kaj smo v njem dobrega postorili. Poleg pomoči pri obnovi našega farnega župnišča, smo pomagali tudi družini Žmaučevih v Zagorcih, ki jim je strela zanetila požar. Saj je pregovor tisti, ki pravi, da kdor hitro da, dvakrat da. V predprazničnih dneh imamo veliko dela. Obiskali smo okoli 300 naših občanov, ki so potrebni pomoči. Organizirali smo se v skupine in obšli celo občino Juršinci. To srečanje je bilo nepopisno doživetje. Ni vse, kar prineseš ljudem, mnogo veselja jim pomenita tudi stisk roke in klepet.

Tudi čez leto nismo pozabili nanje. Obiskali smo naše slavljenke, ki so dočakali svoj visoki jubilej 90 let. Jubilantke in jubilanti so: Frančiška Matjašič iz Hlaponcev, Simona Visenjak iz Hlaponcev, Ludvika Šalamun iz Gabrnika, Ana Slodnjak iz Sakušaka, Franca Meznarič iz Sakušaka in najstarejša občanka

ČESTITAMO ZA 90. ROSTNI DAN

V nedeljo, 25. oktobra, so župan Alojz Kaučič, predstavnici Rdečega križa Juršinci in predsednik župnijskega Karitasa obiskali občana Simona Visenjaka iz Hlaponcev, ki je te dni praznoval svoj 90. rojstni dan. Simon Visenjak in njegova družina so nas pristrčno sprejeli. Simonu sta predsednik župnijskega Karitasa Vinko Horvat ter predstavnici Rdečega križa Juršinci, Marija Filipič in Ida Cafuta, prinesli simbolično darilo in mu iskreno voščili za 90. rojstni dan. Prav tako mu je lepe želje ob njegovem osebnem prazniku izrekel župan Alojz Kaučič. Zaželel mu je dobrega zdravja, še veliko let in mu izročil šopek.

Na vprašanje župana, kakšen je recept za tako dolgo življenje, je

Simon znal veliko povedati. Svojo otroška leta je preživel v Hlaponcih, kjer je tudi odrasčal. Kot otrok se je srečal z vsemi kmečkimi opravili. Pripovedoval je, da mu življenje ni prizanašalo in da ga je ravno trdo kmečko delo vedno držalo pokonci. V družini so bili štirje otroci, imel je brata in dve sestri. Povedal nam je, da je bil vojak stare Jugoslavije. Nekaj časa je preživel v ujetništvu v Zagrebu, od koder mu je s pomočjo rjuh uspelo zbežati in se rešiti ujetništva. Preživel je drugo svetovno vojno, ki zanj ni bila prizanesljiva, saj so ga kot mladega fanta leta 1943 odpeljali nemški vojaki v Nemčijo, v kraj Leisnig. Oktobra je v Moskvi prestopil k ruski vojski. Tam so ga po opravljenih sprejemnih izpitih sprejeli v pilotsko šolo.

Šolal se je v kraju Krasnodar. Pred zaključkom šolanja je zbolel za tifusom, ki je bila v tistem času močno razširjena bolezen, za katero so ljudje množično umirali, saj ni bilo na razpolago zdravil. Bolezen ga je tako močno prizadela, da so ga poslali domov. Povedal nam je, da je kasneje bil še petkrat poklican na daljše orožne vaje, ki so trajale nekaj tednov.

Leta 1958 se je poročil in si ustvaril družino. V zakonu so se rodili trije otroci, hčeri in sin. Povedal nam je, da je bil odbornik za vas Hlaponci takratne komune, ki jo je vodil župan Komornik, ravno tako iz Hlaponcev. V življenju se je ukvarjal s pokrivanjem s slamnatimi strehami (pokrivače). Njihova hiša je bila znana po tem da so imeli »trajer mašin« (stroj za čiščenje semenske pšenice), tako da so iz celotne vasi in okolice prihajali k njim. Ta stroj je danes v muzeju, oziroma so ga podarili Turističnemu društvu Polenšak. Na življenje ima slavjenec svojstven pogled in njegovo živahno razmišljanje je zelo zanimivo.

»K temu, da lahko praznujem 90. rojstni dan, je pripomoglo veliko gibanja, zagotovo pa tudi dobri geni ter življenje brez stresa,« nam je še povedal Simon.

D. Š.

FRANC MEZNARIČ PRAZNOVAL 90. ROJSTNI DAN

V torek, 27. oktobra, je Franc Meznarič iz Sakušaka dopolnil svojih častljivih 90 let. Obiskali so ga župan občine Juršinci Alojz Kaučič, predstavniki Rdečega križa Juršinci, župnijska Karitas in ljudske pevke iz Juršincev. Z obiskom so ga razveselili tudi muzikanti Bratov Gašperič. Skupaj so nazdravili in mu zaželeli zdravja in trdnosti. Slavjenec je bil obiska nadvse vesel, kot nam je povedal, so ga že prej obiskali rogisti lovci, vendar so za teden prehiteli. Pravnuki so mu pripravili lep pesniški program.

Zaradi omejitve prostora v časopisu ni lahko opisati življenja 90-letnika, ki je preživel veliko dobrega in slabega v življenju. Franc Meznarič se je rodil 27. oktobra 1919. leta v Bodkovcih. Svoja otroška leta je preživel skupaj z dvema bratoma in dvema sestrma. Pri svojih 20 letih je služil vojaški rok v Beogradu. Bil je vojak častnega bataljona kralja Petra. Po odsluženem vojaškem roku se je vrnil nazaj v rodni kraj. Ni dolgo minilo, ko so prišli časi druge svetovne vojne, ti pa so zajeli tudi Franca Meznariča. Povedal je, da je bil to zanj najtežji čas. Leta 1943 je bil mobiliziran v tujino. Na fronti v Rusiji ga je fosforni naboj tako močno ranil, da je bilo potrebno operacijo izvesti

na sami fronti. Sprva se je zdravil v zdravstvenem domu na Češkem, nato v avstrijski Radgoni vse do leta 1945. Po vojni se je sprva zaposlil kot policist, nato je od leta 1948 do 1951 bil zaposlen na kmetijski zadrugi v Zagorcih (v Oblakih). Med tem je opravil izpit knjigovodja – računovodja in napredoval kot revizor v zadrugi zvezi kmetijske zadruge. Po ukinitvi zadruge se je kot zdravstveni administrator zaposlil v zdravstvenem domu v Juršincih. Po treh letih službovanja je spoznal, da to ni zanj dovolj dobro delovno mesto, zato se je zaposlil v podjetju Perutnina Ptuj, kjer je delal vse do upokojitve. V Perutnini Ptuj je opravljal delo sistemskega kontrolorja. Skupaj je imel Franc Meznarič 32 let delovne dobe.

Zraven službe je Franc bil tudi društveno aktiven. Je ustanovni član Lovski družine Juršinci, v kateri je 25 let opravljal delo blagajnika. V svojem življenju je bil vključen v prosvetno društvo, kjer se je izkazal kot odličen igralec na odru. Bil je tudi član telovadnega društva, kot glasbenik se je izkazal na kitari, bil je pevec v pevskem cerkvenem zboru, 40 let čebelar in vinogradnik. Eden prvih v Juršincih je začel polniti oziroma stekleničiti vina. Skupaj z ženo je posedoval srednje veliko kmetijo, ki jo je zraven ostalega dela bilo potrebno vzdrževati.

Ponosen je, da še vozi osebni avto. Vsako jutro se ob 7.15 pelje skozi Juršince v dom ostarelih na Ptuj. Tam skrbi za svojo ženo, ki je eno leto starejša, nudi ji nego in verjame, da je že več ne bi bilo med živimi, če je ne bi tako redno obiskoval. Ob 18. uri se vrača nazaj v Sakušak, kjer tudi stanuje.

In recept za dolgo in zdravo življenje? Odgovor se je glasil: »Rano vstajanje, domača hrana pred delom in veliko gibanja.« Dodal pa še je: »Rad spijem kozarček ali dva, vendar se bojim policije, saj veste, če mi vzamejo izpit, ostanem brez njega, tega pa ne bi rad šel ponovno delat.«

V svojem življenju je nosil štiri uniforme. Danes je najbolj ponosen na otroke, deset pravnukov in prapravnuka. Gospodu Francu Meznariču za njegov visoki jubilej iskreno čestitamo.

D. Š.

PREDPRAZNIČNA DOGAJANJA V GOSPODINJSKEM DOMU JURŠINCI

Pridne in marljive gospodinje se – kot vsako leto – pripravljamo na vesele božične in novoletne praznike. V ta namen pečemo razna peciva, med drugim tudi medenjake, saj želimo naša božična drevesa okrasiti z našimi domačimi izdelki: okrašenimi medenjaki. Da naše mize ne bi bile prazne, delamo tudi aranžmaje iz sirka, ki smo se jih naučile izdelovat na poklicni in tehniški kmetijski šoli.

Gospodinje smo dejavne tudi na drugih področjih: izdelujemo čestitke in zvezdne škatlice za manjša darilca. Ob tej priložnosti vabimo vse znanja željne gospodinje in gospodinje, da se nam pridružite.

*Božična noč, luč repatice
spokojno osvetljuje strehe,
na mizo dajmo zdaj orehe,
rožiče, smokve in potice!*

ŽELIMO VAM LEP IN ZDRAV BOŽIČ
TER SREČNO, VESELO IN USPEŠNO
NOVO LETO 2010!

ČLANICE DRUŠTVA GOSPODINJ
»MARTA« JURŠINCI

RECEPT za izdelavo medenjakov

Sestavine:

- 60 dag ržene moke
 - 1 kavna žlička sode bikarbone
 - 2 dcl medu (segrejemo do mlačnega)
 - 20 dag sladkorja
 - 3 jajca
 - 1 rumenjaki
 - 1 kavna žlička mletih klinčkov, cimet
- Beli led:
- 1 beljak
 - 30 dag sladkorja

V skledo damo vse sestavine, ugnemo testo in ga pustimo počivati približno pol ure. Testo razvaljamo na slab centimeter debelo ter ga izrežemo z različnimi modelčki.

Medenjake polagamo v pomaščen pekač. Pečemo jih pri temperaturi 180 stopinj C. Ohlajene medenjake okrasimo z belim ledom.

Pripravila: Irena PRANIČ

ZAHVALA JESENI

S koliko zagnanosti, ljubezni in spoštovanja do darov narave jeseni na eni ter do vrednotenja ljudskega izročila na drugi strani vsako leto Društvo za ohranjanje in razvijanje dediščine iz Juršincev, že skoraj polni dve desetletji (tokrat že osemnajstič) pripravlja odmevno prireditev, so se lahko številni obiskovalci prepričali tudi letos. Tudi tokrat so združila moči vsa društva v občini, zlasti pa čebelarstvo, ki se lahko pohvali z več kot stoletno tradicijo.

Letošnja prireditev je bila namreč prav v znamenju čebelarstva in izdelkov iz medu, zato so s tem imenom izbirali tudi novo kraljico, ki prihaja iz znane čebelarke družine Križan iz bližnjega Gabrnika. 17-letna Anja, dijakinja Prometne šole Maribor, se je pridružila 17 kraljicam, ki so bile ustoličene v prejšnjih letih, njihova poimenovanja pa so se prav

tako nanašala na tematike posameznih prireditev. Tako se lahko v tem občinskem središču vse od leta 1993 pohvalijo s kraljicami jeseni, kruha, vina, sadja, sira, perutnine, poljedelstva, cvetja, trsnicarstva, gospodinjske, trsja, glasbe, srca, konjereje, gostoljubja in turizma, narave in lovcev ter ljudskih običajev.

Ob domačem je v vsebinsko bogati paradi pod naslovom Čebelarji kot varuhi narave v kar devetih zaokroženih vsebinskih sklopih sodelovalo še pet okoliških čebelarskih društev, in sicer iz Markovcev, s Ptujca, iz Turnišča, Gorišnice in Dornave. Brez učencev juršinske devetletke, kjer deluje čebelarskih krožek, tudi ta parada ni mogla miniti.

Vse niti pri organizaciji in izvedbi te enkratne prireditve je imela tudi letos v rokah pobudnica prireditve in vsakoletna scenaristka programov Marta Toplak, ki je vse od ustanovitve tudi predsednica društva za ohranjanje dediščine. Kljub nekoliko hladnejšemu vremenu na koncu tudi letos množično obiskane prireditve z glavnim dogajanjem v središču kraja ni skrivala zadovoljstva nad še enim uspešno izpeljanim praznikom zahvala jeseni.

Ob razstavi čebelarstva, ki je bila v cerkvi, so odprli nov muzej dediščine kraljic, ki ga je društvo uredilo v hiši blizu cerkve. V njem so v besedi in sliki bogato predstavljene vse dosedanje kraljice, naravne in kulturne dediščine, nekatere pomembne osebnosti iz tega dela Slovenskih goric, stari kmečki predmeti in orodja idr.

Na stojnicah je bilo kajpak največ pozornosti posvečene 37 članom

Čebelarskega društva Juršinci, ki gospodarijo s 470 panji in jih uspešno vodi Franc Križan.

Ta se je tudi letos začel z nastopom godbe na pihala Pepi krulet iz Cirkovcev na Dravskem polju in sprejemom dosedanjih kraljic; v tamkajšnji cerkvi sv. Lovrenca se je nadaljevala s slavnostno mašo z daritvijo darov čebelarjev, ki jo je vodil župnik Anton Fras, potem pa se je dogajanje preselilo na prosto.

D.Š.

PRVI MARTINOV POHOD

Martinov pohod, se je odvijal v soboto, 7. novembra 2009. Na odlično uspelem pohodu smo se zbrali pohodniki iz vasi: Hlaponci, Kukava, Mostje, Rotman in ljubitelji pohodništva od blizu in daleč, skratka, vsak, ki je bil pripravljen, se ga je lahko udeležil. Sprva smo se okrepčali z golažem si nadeli kozarce, ki so nosili ime MARTINOV POHOD 2009. Izpred hlaponskega vaškega doma smo krenili ob 10. uri in nato nadaljevali pot proti Rotmanu čez Kukavo in nazaj v Hlaponce.

Domačini so nas tople sprejeli in nam ponudili svoje dobrote, ravno tako pa ni zmanjkalo odlične vinske kapljice. Tako se je naš pohod zavlekel skozi celoten dan. Zaključili smo ga v Hlaponcih pri vaškem domu. Pohod je spremljala ljudska glasba in dobro vzdušje. Vreme nam je bilo naklonjeno, saj smo se v soncu prijetno sprehodili po naši občini. Želimo, da bi prvi pohod postal tradicionalen.

D. Š.

SVETI MIKLAVŽ OBISKAL HLAPONSKE OTROKE

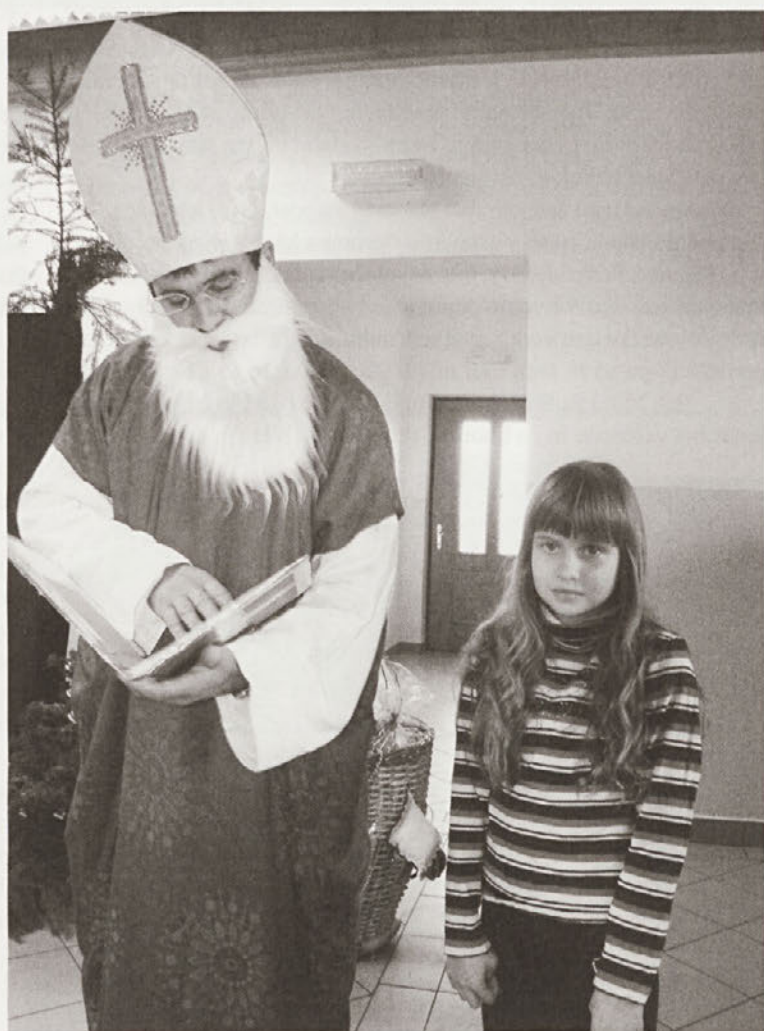
Sveti Miklavž z dolgo belo brado in oblečen v škofovsko obleko pridnim prinaša darila, porednim pa šibo. Svetega Miklavža so na predvečer godu spremljali angeli, simboli dobrega, in hudobni duhovi: hudiči, parklji, zlodeji, ki simbolizirajo mrtvece in demone, ki so se po krščanskem pojmovanju spremenili v hudobne duhove ter kot Miklavževi spremljevalci kaznujejo poredne otroke.

Miklavž se pri deljenju daril odloča na podlagi pisem, ki mu jih napišejo otroci, in na podlagi knjige, v kateri je z zlatimi črkami zapisano, kaj so delali pridni otroci, s črnimi pa, kaj so počeli poredneži. Gre za prastar praznik, ki izhaja iz poganskih časov in se je v krščanstvu tako zakoreninil kot le redki praznik, zato je prav, da to tradicijo ohranjamo tudi v Hlaponcih.

Sveti Miklavž je svetnik, o katerem ni veliko verodostojnih pričevanj, obstaja pa zato toliko več legend o njegovem življenju in čudežih.

No, čudež se zgodil tudi v soboto, 5. decembra, v Hlaponcih. Otroci so nestrpno pričakovali Miklavža, nekoliko manj parklje. V Vaškem domu Hlaponci se je zbralo veliko vaščanov, predvsem otrok skupaj starši. Da se je Miklavž prijetno počutil med nami, smo mu pripravili lepo lutkovno igrico. Z obiskom sta nas počastila tudi gospod župnik Anton Fras in župan Alojz Kaučič, ki je nagovoril otroke, starše in vaščane ter obljubil tudi novo cesto, ki bo povezala Rotman s Hlaponci.

Damjan Šimenko

KUKAVSKA TRADICIJA NAPREDUJE

Ponovno se oglašamo iz Kukave mislim Kükave. Opisati želim nekaj naših preteklih aktivnosti. V mesecu maju je potekala že tradicionalna postavitve voza. To počenjamo že vsa leta, postavimo pa ga v križišču pri Slodnjakovih. Letos nam je zagodlo slabo vreme tako da je bilo našo druženje nekoliko okrnjeno.

V mesecu avgustu začnejo teči priprave za postavitve klopotea. 15. avgusta po stari navadi postavimo ogromen klopotec na najvišjem vrhu Kukave. Poskrbljeno je bilo za jedačo in pijačo saj brez tega enostavno ne gre. Skozi celotno popoldne je bilo zanimivo saj so potekale športne kmečke igre v tekmovalnem duhu. Za glasbo je poskrbel D.J., predstavili pa so se nam tudi mladi glasbeniki, to so Luka Rakuša, Davor Toš, Mitja Roškar, Julija Toplak in Boštjan Flos. Udeležilo se je večina vaščanov in pa ljubitelji druženja od blizu in daleč. Svojim

obiskom so nas počastili župan, podžupan ter svetniki in svetnici.

V mesecu septembru je potekala kukavska picikl dirka. Proga je potekala do grada Borl in nazaj proti Kukavi. Zmagovalec Kukavske picikl dirke je bil Stanko Šmigoc mlajši, drugo mesto si delita Šošarič Simon in Branko Rakuša. Vsi ostali so krepko zaostali za glavnino pa vendar je vsem uspelo priti na cilj. Kolesarjenje se je zaključilo z druženjem vse do jutranjih ur. Aktivnosti zaključimo v jesenskem času, ko pospravimo voz in snamemo klopotec. V mesecu novembru smo organizirali srečanje in povezovanje vaških odborov. Tako je letos potekal 1. Martinov pohod v sodelovanju z vaškim odborom Rotman in Hlaponci.

Kukava pa že trenira v metu pikade saj se nam obeta turnir v pikadu ta je vedno izpeljan na Štefanovo.

V novem letu pa bomo v požrtvovalnem duhu kartali v Hlaponcih. Tako vas že danes povabi na kartanje, ki bo 9. januarja v vaškem domu Hlaponci.

V jesenskem času nam je uspelo povezati še zadnji odsek Vodejaka in grobo preplastiti spodnji del Kukave. Fina prevleka pa se bo naredila v spomladanskem času, ko bo to dopuščalo vreme. Želim se zahvaliti vsem vaščanom za pomoč in podporo pri izvedbi naših skupnih aktivnosti. Zahvala občinskemu svetu in upravi, da nam zna prisluhniti in razume naše namere.

Zopet prihaja čas, ko se izteka staro in prihaja Novo leto 2010. To je tudi čas, ko si zaželimo, da bi Novo leto prineslo tudi kaj novega, lepšega, srečnejšega. V Novem letu naj vam uspe vse, kar si želite. Le želeli si morate dovolj močno. In naj vas sreča spremlja ne le v Novem letu, ampak vedno na vaši poti.

*Predsednik vaškega odbora
Franc Šmigoc*

POSTAVITEV KLOPOTCA V GABRNIKU

Že naši predniki so 15. avgusta na veliki šmaren ali veliko mašo v naših krajih tradicionalno začeli postavljati klopote, da bi izgnali kače iz jagod. Kače v grozdu so seveda služile predvsem za ustrahovanje otrok, da ne bi pozaboli vsega grozja že pred trgatvijo. Ljudsko verovanje pravi, da se na ta dan ni smelo nič delati na zemlji, kajti na ta dan še kače splezajo na drevje, da se ne bi plazile po zemlji.

Torej so za odganjanje otrok iz vinogradov služile zgodbe, za odganjanje ptičev pa klopote. Ta praznik je veljal tudi kot časovni mejnik predvsem v vinogradih, kajti dober vinogradnik mora do velike maše postoriti vsa dela v vinogradu. Do tega dne je po vinogradu hodil delavec v umazanih delavskih oblačilih, od tega dne do trgatve pa le še v praznih oblekah. V starih časih je klopotec veljal za stvar prestiža posameznega vinogradnika. Veljalo je: večji kot je klopotec, večji je vinograd, oz. pomembnejši je njegov lastnik. A melodija klopota, ki je oznanjala pričetek jeseni, je bila zaželena le v srcih vinogradnikov, ne pa tudi ostalemu življu. Oglašanje klopota so poimenovali »jesenska kuga« predvsem revni ljudje, ki z vinogradom niso imeli kaj dosti opravka, vedeli pa so, da se s to melodijo pričene čas dolgih, turobnih, jesenskih in zimskih večerov, ki so bili v znamenju pomanjkanja. Tudi gradbinci so si pesem klopota razlagali po svoje: »zidar šparaj gnar«, saj je njihova sezona trajala le od pomladi do jeseni.

Ob ustanovitvi Občine Juršinci je vsaka vaška skupnost dobila v last

klopotec, predvsem z namenom, da se oživijo običaji in da se ljudem, ki prihajajo v naše kraje, pove, da so prišli v vinorodno območje, kjer je v jeseni gospodar klopotec. V Gabrniku je bil vaški klopotec prvič postavljen pri gasilskem domu, a nam ga je že prvo leto uničil vihar. Po dolgih letih klopotečevega molka se je vaški odbor skupaj s svetnikom Alojzom Hrgom odločil, da se nabavi novi, ki pa bo namesto »Pukažov« v dolini strašil ptiče v vinogradih po gabrniških bregovih. Kot že večkrat do zdaj smo izbrali lokacijo na križišču pri Hvalecu, ki je idealna točka za takšna in podobna srečanja, ki jih tu do sedaj ni bilo malo. Glede na to, da so bili vaščani vabljeni preko plakatov in letakov v poštinih nabiralnikih, smo bili v začetku maloštevilni, a ko je klopotec začel peti in ko je zadišalo po čevapčičih in pečenkah (oglasila se je tudi harmonika), so začeli ljudje prihajati. Veselje se je stopnjevalo ob lepi pesmi in je z gabrniško dobro kapljico trajalo do zgodnjih jutranjih ur. Takšnih in podobnih srečanj si v Gabrniku želimo še več, ne samo po tradiciji, ampak naj bodo tudi pridobitve vasi v bodoče razlog za slavo.

Hvala vsem, ki ste kakor koli pripomogli k prireditvi, in hvala vsem, ki ste se poveselili z nami.

*Vaški odbor Gabrnik
Vlado Novak*

ADVENTNI VENČKI V HLAPONCIH

V četrtek, 26. novembra, se je v Vaškem domu Hlaponci zbralo veliko domačinov in okoličanov, ki so se ta dan prepustili ročnim spretnostim. Srečanje vaščanov je bilo namenjeno izdelavi adventnih venčkov in božično-novoletnih aranžmajev, ki bodo v teh prazničnih dneh krasili naše domove. Vsi udeleženci so si izdelali venčke iz popolnoma naravnih materialov: leske, ciprese, smreke, vinske trte in drugega rastlinja.

Delavnica je potekala v okviru Kulturnega društva Hlaponci. Letos je izdelovanje adventnih venčkov bilo organizirano tretje leto zapovrstjo in obisk je bil izjemen. Takšnega sodelovanja si še želimo, saj na tak način v Hlaponcih ohranjamo stare običaje in gojimo družabno življenje, ki je pogoj za dobro sodelovanje.

D. Š.

POSTAVITEV KLOPOTCA NA ALELUJI

Aleluja je 330 metrov visok juršinski vrh, zahodno od naše farne cerkve sv. Lovrenca v Slovenskih goricah. Hrib je okrog in okrog poraščen z žlahtno vinsko trto, na vrhu pa stoji kapela, ki so jo leta 1911 na pobudo vinogradnika Franca Čeha iz Pesjaka in posestnika Janeza Škrleca zgradili krajani. Vinogradi so v večini last okoliških kmetov. Kako lepo je bilo nekoč videti last okoliških kmetov! Kako lepo je bilo nekoč videti to skrbno obdelane gorice! Na vrhu goric so stale lesene »klečaje« ali cimprače, v katerih so prebivali gospodarjevi viničarji. Viničarji so čez leto lastniku pomagali pri delu v vinogradu. Vsak pravi vinogradnik je imel tudi klopotec, s katerim se je rad postavil pred drugimi. S časom se je veliko spremenilo. Viničarji so postali gospodarji, lesene »klečaje« in cimprače so izginile, klopotci pa nekoliko utihnili. Toda moč tradicije je ostala. Stara navada postavitve klopotca se prenaša iz roda v rod.

Klopotec je nekak simbol naših goric. Naznanja prihod trgatve, pravi jo, da pomaga zoriti grozdje, prav tako pa seveda odganja ptiče, predvsem škorce, ki v velikih jatah prihajajo zobat grozdje. Naš klopotec ima 4 vetrnice, 4 pare »maclekov«, vrti pa se v levo. Zelo pomembno je, da so posamezni deli klopotca izdelani iz pravega lesa: okvir in »gredele« iz hrastovega ali jesenovega lesa, »macleki« iz gabrovega, »blaja« mora biti iz divje češnje ali kostanja, vetrnice topolove ali lipove, rep pa iz košatih brezovih vej. Velikost klopotca je odvisna od velikosti okvirja – jarma, število »maclekov« in dolžine vetrnic.

Postavitev našega vaškega klopotca se je uveljavila po ponovni ustanovitvi občine Juršinci, ko je vsaka vas od župana dobila v upravljanje nov občinski klopotec. Tako je ta postavitev vaško-občinskega klopotca na Aleluji postala že tradicionalna. Na to prireditev se je seveda treba pripraviti. Organizacijski odbor najprej obvesti vse lastnike vinogradov na Aleluji in izmed njih izberemo botro ter bora klopotca. Oba seveda dobro vesta, kaj pričakujemo novodobni dragoviški viničarji od njiju in se seveda na to postavitev dobro pripravita. Treba je poskrbeti tudi za hrano, jedačo, pijačo, pa še dobro glasba ne sme manjkati. Potem še določimo gospodarja in oskrbnika klopotca, ki imata nalogo, da pripravita klopotec za postavitev, skrbita za njega in ga po koncu trgatve, navadno ob Martinovem, tudi snameta. Na

dan postavitve se viničarji zberemo v Albertovi vinski kleti, kjer ob jedači in dobri kapljici sprejmemo botro in botra. Letošnja botra Nada Horvat in boter Ignac Ciglar sta najprej izpila na zdravje, potem pa sta po taktih glasbe zaplesala solo okrog vinskega soda, na katerem so bile naložene kmečke dobrote.

V prijetnem vzdušju med »gantarji« in sodi Albertove vinske kleti smo še zapeli in se nato v povorki odpravili proti kraju postavitve klopotca. Na čelu povorke sta bila seveda botra in boter. Botra s »korpačo« na glavi, boter pa s pleteno »flašo« v rokah. S seboj sta nosila stvari, s katerimi sta kasneje poskrbela, da je bil klopotec dobro podmazan in da se je pravilno vrtel.

Povorka viničarjev se je ustavila ob drogu. Tu sta jih pričakala gospodar in oskrbnik klopotca, ki sta si izbrala še nekaj pomočnikov. Nato so si po določenem vrstnem redu podajali posamezne dele klopotca in ga sestavili oz. postavili.

Z vrha se je že oglasilo KLIP-KLAP-KLOP, da je odmevalo do Strmca. Klopotec je bil postavljen in potrebno ga je bilo le še podmazati. Botra je odkrila »korpačo« dobrot, boter pa je nalival v kozarce, kajti grla so bila že precej suha. Potem pa je vzel stvari v svoje roke ansambel in veselica na Aleluji je trajala dolgo v noč.

Letošnja prireditev je bila že osma. Najbolj zaslužni za uspešno organizacijo postavitve so: Družina Marte Horvat, Marjan Šuen, Anton in Lizika Osterc ter družina Branka Kolariča. Hvala tudi ostalim vaščanom Dragoviča in lastnikom vinogradov iz okolice.

Branko Kolarič

Botra Nada Horvat in boter Ignac Ciglar prihajata na kraj postavitve klopotca na Aleluji.

OBISKAL NAS JE SV. MIKLAVŽ

Smo ga le dočakali. December. Mesec dobrega in zla. Mogoče ni naključje, da se začne s svetim Miklavžem in z njegovimi parklji. Miklavž, kakor pri nas navadno imenujemo svetega Nikolaja, je gotovo eden najbolj priljubljenih svetnikov. S posebnim veseljem ga pričakujejo otroci, ko na večer pred svojim godom hodi okrog in jim prinaša darove – pridne nagrajuje, poredne pa prepusti kaznim svojih spremljevalcev, parkljev. Podoba tega prikupnega svetnika je v nas tako močno živa že od otroških let. Nič neprijaznega,

mrkega, togega, tujega ni na njem. Ljubezen do bližnjega in bratovska pomoč, lastnosti, ki ju kaj radi občutimo kot nadležno dolžnost, sta pri svetemu Miklavžu nekaj tako samo po sebi razumljivega, da ganeta še tako trdo srce in ga pridobita za dobro. Zaradi legende o dobrotelnosti, je postal obdarovalec pridnih otrok, bodisi da prinese darove skrivaj ponoči ali ob osebнем obisku. Tōda v Miklavževem spremstvu, kadar nastopa v vidni podobi, so tudi parklji, za današnje pojmovanje hudiči, prvotno pa predstavniki vračajočih se duhov prednikov.

Med pridne otroke in njihove starše občine Juršinci je Miklavž v spremstvu angelov prišel na večer pred svojim godom, v soboto, 5. decembra, ob 17. uri v Večnamensko dvorano Juršinci in otrokom prinesel darila. Vendar samo pridnim! Tiste, ki so bili čez leto poredni, pa je prepustil kaznim svojih spremljevalcev parkljev. Sveti Miklavž je bil s pomočjo ge. Tončke Žmauc oblečen po vzgledu liturgičnih oblačil: čez dolgo belo obleko (albo) je imel oblečen mašni plašč (pluvial). Na glavi je nosil mitro; to pokrivalo je za Miklavža pač najznačilnejši

del tako v odevalnem kot simbolnem pomenu. V roki je držal škofovsko palico, ki je zgoraj zavita, okrašena, v drugi roki pa je imel knjigo. V njej je z zlatimi črkami pisalo, kaj so počeli pridni otroci, in s črnimi, kaj so uganjali nepridipravi. Po izročilu je nosil dolgo belo brado. Roke pa so mu tičale v belih rokavicah. Pred prihodom Miklavža so se učenci dramskega krožka predstavili z dramatizacijo Mavrična ribica, otroški pevski zbor je pod vodstvom ge. Nade Špišič zapel pesmico Miklavž, otroci vrtca so nastopili z gibalno pesmico Škratki, folklorna skupina pa je zaplesala ob zvokih harmonikarja Davorja Toša.

Miklavžu so otroci 1. in 2. razreda zapeli pesmice, ki so se ju naučili pri verouku, prvošolčki podaljšane bivanja so z učiteljico Ksenjo Žmauc povedali deklamacijo o Miklavžu, nato pa je Miklavžu zapelo in povedalo pesmice ter molitvice še veliko pogumnih otrok. Iskreno so mu povedali, da včasih niso pridni. Miklavž je z darili, ki jih je prispevala Občina Juršinci, obdaril vse otroke.

Veseli smo, da tradicijo ohranjamo. Še bolj pomembno pa se nam zdi, da so z Miklavžem povezane vrednote, kot so: nesebičnost, dobrotljivost, solidarnost in radodarnost (ne materialne), ki jih je v današnjem času še kako pomembno razvijati. Naj tudi vas spremljajo Miklavževe vrednote, vsem želiva čim več izpolnjenih želja in naj bo veseli december kar se da vesel.

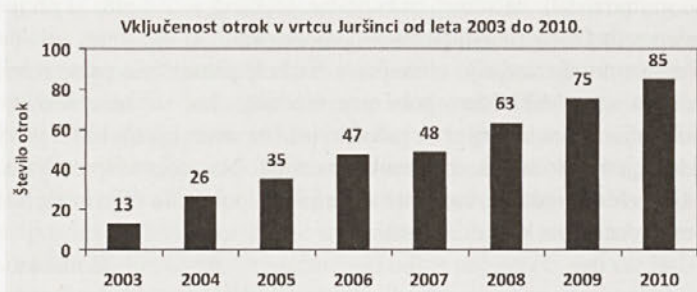
Mentorici:
Cvetka Vrtič, Metka Pignar

VRTEC SE ŠIRI V ŠOLO

Danes se lahko pohvalimo z vrtcem, polnim radovednih otrok. Še več: ukvarjamo se s prostorsko stisko. Vedno pa ni bilo tako. Sprehodi-mo se skozi zgodovino juršinskega vrtca in se spomnimo njegovih začetkov.

Leta 2003 je vrtec še deloval na stari lokaciji v prostorih današnje lekarne. Vanj je bilo vključenih 13 otrok. Ko smo leta 2004 odpirali nove prostore vrtca pri šoli, smo se bali, da bodo prostori prazni, saj je bil zgrajen za 34 otrok. V septembru je bilo vpisanih 22 otrok, do novega leta pa že 26. Leta 2005 smo lažje zadihali, saj smo vrtec napolnili, naslednje leto (leta 2006) pa smo se že začeli ukvarjati s prostorsko stisko. Imeli smo namreč 47 otrok, zato smo iz zbornice uredili še eno igralnico. Število otrok je naraslo na 47. Leta 2007 smo imeli poln vrtec z 48 otroki, vendar so se začele pojavljati težave pri starših, ki so delali v izmenah. Njihovim problemom so prisluhnili župan in člani občinskega sveta, ki so odobrili izmenski oddelek. Tako je število vključenih otrok v letu 2008 naraslo na 63. Vrtec je postajal premajhen za tako veliko število otrok. Vedeli smo, da bo v letu 2009 vključenih še več otrok, zato smo začeli razmišljati o rešitvi prostor-skega problema.

Ker se je število otrok v šoli zmanjšalo, smo eno veliko učilnico name-nili za potrebe vrtca. To učilnico je bilo potrebno preurediti in kupiti opremo. Vzgojiteljice in pomočnice v vrtcu so predlagale, da bi or-ganizirali dobrodelni koncert, izkupiček pa bi namenili za opremo vrtca. Odbor za družbene dejavnosti je pobudo sprejel z odprtimi rokami in tako smo skupaj pripravili prireditev z naslovom Za naša srca. Prireditev je odlično uspela. Veliko srce so imeli vsi nastopajoči in donatorji. Zaradi krize nismo določili vstopnine, saj smo bili veseli vsakega obiskovalca, ki je že s svojo prisotnostjo dal podporo našim

Otroci se v novi igralnici odlično počutijo.

prizadevanjem. S prostovoljnimi prispevki pa smo zbrali kar 2.684,51 evrov. S temi sredstvi, in seveda tudi sredstvi Občine Juršinci, smo preuredili učilnico v igralnico in kupili najbolj potrebno opremo. Trenutno obiskuje vrtec 75 otrok, do junija 2010 pa bo vanj vključenih 85 otrok. In že se bojimo, da bodo še kateri starši želeli vpisati otroka v vrtec pred julijem 2010, mi pa ne bomo mogli sprejeti nobenega otroka več.

Ves čas pa smo se ukvarjali tudi z vsebinsko obogatitvijo programov v vrtcu in v naslednji številki bomo predstavili te dejavnosti.

Jelka Svenšek

MEDENI ZAJTRK V VRTCU

V ponedeljek, 7. decembra, so otroke juršinskega vrt-ca obiskali čebelarji. Skupaj smo izpeljali vsesloven-sko akcijo Medeni zajtrk v vse slovenske vrtce. Člani Čebelarskega društva Juršinci so nam povedali veliko zanimivega o čebelah, opremi, delu čebelarja, vrstah medu in zdravilnosti ter pomembnosti čebel v našem okolju. Skupaj smo našli jedi in pijače, ki jih lahko izdelamo iz medu, in ugotovili, da je med zelo zdrav in ga moramo redno uživati. Pa ni samo zelo zdrav, tudi zelo sladek in okusen je, o čemer so se otroci lahko prepričali s pokušanjem več vrst medu.

Vsem čebelarjem se zelo lepo zahvaljujemo za obisk. Dobrodošli še kdaj.

D. Š.

EKODEJAVNOSTI NA OŠ JURŠINCI

Jesen je zanimiv letni čas, ki nas obdari s čudovitimi barvami, narava pa je polna in radodarna s svojimi darovi. Otroci oddelka vrtca pod vodstvom vzgojiteljice Metke Pignar so tokrat ustvarjali iz divjega kostanja. Nastali so čudoviti pajacki, ki krasijo učilnico.

Učenci 5. razreda so se z učiteljico Lidijo Kunčnik lotili izdelave božično-novoletnih zvezd. Za material so izbrali vrbove veje, iz katerih so spretno roke učencev naredile okraske.

Učenci 3. razreda so pod mentorstvom razredničarke Cvetke Vrtič poskrbeli za

svoja pisala in barvice. Iz odpadnega kartona so izdelali stojala in jih okrasili z morskimi školjkami. Spoznali so tudi nekatere zanimive prebivalce morja, kot so morske zvezde, morski konjički, polži ...

Na šoli dajemo velik poudarek zdravi prehrani, sadje pa je na voljo učencem vsak dan. Tudi mi smo se pridružili evropskemu razdeljevanju sadja v šolah, ki ga sofinancira Evropska unija. Imamo srečo, da nam je sadje dostopno po zelo primernih cenah, saj domači sadjarji radi in z veseljem pomagajo šoli.

Slavko Feguš

TRŽNICA POKLICEV

Tržnica poklicev se nam zadnja leta izkazuje kot zelo dobra praksa pri predstavitvah srednjih šol podravske regije.

V obliki kreativnih delavnic so srednje šole predstavljale svoje izobraževalne programe in s tem "snubile" naše učence v svoje vrste. S ptujskega področja smo gostili: Gimnazijo Ptuj, Biotehniško šolo, Ekonomsko šolo, Elektro šolo, Računalniško šolo in Strojno šolo Ptuj.

Iz Ormoža se je predstavila Gimnazija Ormož, z mariborskega področja pa: Srednja šola za prehrano in živilstvo (IC Piramida), Lesarska šola, Prometna šola, Gradbena šola, Srednja šola za gostinstvo in turizem, Srednja šola za oblikovanje, Srednja zdravstvena in kozmetična šola, III. gimnazija Maribor, Gimnazija in srednja kemijska šola Ruše, Slovenska vojska ter policija iz Ptuja.

Kako sanjati svoje sanje o igralskem poklicu nam je predstavila devetošolka Kristina Kuča iz OŠ Cirkulane v svoji monodrami Tudi ljubezen ti droga vzame, v režiji Alojza Domnika. Monodrama govori o problemu odvisnosti mladih v sodobni družbi.

Marjana Šterbal

JUDO V JURŠINCIH

Z novim šolski letom smo pričeli z vadbo juda v OŠ Juršinci. Tako so se v vadbo vključili otroci, ki so se že ukvarjali z judom kot tudi začetniki. Vadba poteka pod okriljem Judo kluba Drava iz Ptuja, ki je zagotovil strokoven kader za poučevanje.

JUDO JE PRIMEREN ZA OTROKE, ker

1. je telesna vadba;
2. je univerzalen šport, ki človeka razvija celostno;
3. razvija koordinacijo;
4. je samoobramba;
5. poudarja enakopravnost med spoloma;
6. gradi in krepi samozaupanje in samopodobo;
7. uči disciplino;
8. poudarja individualen dosežek posameznika v okviru njegovih zmognosti;
9. ima tekmovalno;
10. se znanje preverja s stopnjo pasu – rangiranje;
11. krepi kognitivne sposobnosti posameznika zaradi svoje univerzalnosti;
12. judo ni gola fizična moč, temveč je kontrola – psihe in telesa posameznika.

JUDO je individualni šport, ki vpliva na psihološko stabilnost, vztrajnost ter enakomerno fizično krepitev telesa mladega človeka, saj se le-ta uči, kako premagati strah pred nasprotnikom in ovirami, ki se pojavljajo na treningu, tekmovalju ... V vseh teh situacijah je odvisen od lastnih odločitev in reakcij. Premagovanje nasprotnika, ovir, težav in lastnega strahu v JUDU lahko primerjamo s podobnimi situacijami v življenju. Dokazano je tudi, da se je šolski uspeh pri šoloobveznih otrocih, ki se ukvarjajo z judom, popravil za več kot 10 odstotkov; največji napredek so pokazali tisti, ki so še posebej izstopali pri vedenju (agresivnost, nedisciplinarnost, nezbranost ...).

Judo izhaja iz Japonske, kot izpeljanka različnih borilnih veščin, ki so jih razvijali samuraji skozi stoletja. Judo se je hitro razširil po celem svetu. Danes je v Mednarodno judo federacijo (IJF) včlanjenih 201 držav, judo pa po celem svetu trenira preko 25 milijonov ljudi. Tako

je judo v svetu drugi najpopularnejši šport, takoj za nogometom, v mnogih državah pa je tudi del športne vzgoje v osnovnih in srednjih šolah.

JUDO pa je več kot samo učenje in uporaba borbenih tehnik. Je celovit in čudovit sistem fizične, intelektualne in moralne vzgoje. Ima svojo kulturo, sistem, zapuščino, navade in tradicijo. Judoistom poudarja etična načela, način življenja in način bivanja. Judo treningi se pričnejo z učenjem padanja, saj so vzroki za 70 odstotkov poškodb pri otrocih padci pri igri, skokih z višine, vožnji s kolesom ali rolerji ..., zato jih je nujno naučiti pravilnega padanja in obvladovanja položaja telesa v prostoru – vse to omogočajo osnovni elementi JUDA.

V tem šolskem letu načrtujemo polaganje višjih pasov v februarju, v juniju pa bo ekipa Juršincev odšla spodbujati slovenske reprezentantke in reprezentante v Celje, kjer bo B-turnir svetovnega pokala.

V kolikor se nam želite pridružiti, vabljeni na treninge v OŠ vsak ponedeljek ob 17.30.

Občankam in občanom Juršincev želimo lepe praznike.

NOVI VOZNIKI NA OŠ JURŠINCI

Med najpomembnejšimi ukrepi za izboljšanje prometne varnosti je prometna vzgoja otrok. Pomembno je, da se le-ta prične takoj, ko začne otrok sodelovati v prometu, pa naj bo to kot potnik v vozilu, kot pešec ali kot kolesar.

V torek, 20. 10. 2009, so učenci 4., 5. in 6. razreda spoznavali promet s pomočjo programa JUMICAR.

Na prireditve so bili vabljeni tudi starši in vsi, ki jim varnost otrok v prometu veliko pomeni.

Program JUMICAR otroke poučuje, kako se vesti v prometnem okolju, tako da so postavljeni v vlogo voznika in doživljajo dogodke kot jih opaža in zaznava voznik v pravem prometu. Pri tem otroci spoznajo, kako težko je vozilo pravočasno ustaviti, kako pomemben je varnostni pas in da se voznik kljub previdnosti včasih ne more pravočasno odzvati na nepričakovane reakcije otrok.

Večina učencev je bila prvič na vožnji s »pravimi« avtomobili. Vsi so opravili izpit in dobili vozniško dovoljenje.

Mnenja učencev:

»Bilo je razburljivo. Posebej mi je bilo všeč, da so bili pravi avtomobili.« (Jakob, 5. r.)

»Upoštevati smo morali prometne predpise, ki smo se jih že naučili pri kolesarskem krožku.« (Mitja, 5. r.)

»To je bila moja prva vožnja s pravim avtomobilom. Nič me ni bilo strah.« (Maja, 5. r.)

»Vesel sem, da sem dobil dovoljenje. Želim si svoj avtomobilček.« (Rene, 5. r.)

Za razburljivo dopoldne se zahvaljujemo sponzorjem, ki so nam omogočili izvedbo programa. Ti so: **Občina Juršinci, Mesnine Juršinci, okrepčevalnica Pri Darinki, Gradbeno-kmetijska trgovina Hrga, Turistična kmetija Amur, Trsničarska zadruga Juršinci, Montaža stavbnega in drugega pohištva Anton Gornjec, Enološko svetovanje Analiza in Sadjarstvo Lovrec.**

Lidija Kunčnik, OŠ Juršinci

UČENCI OŠ JURŠINCI SO SE USPEŠNO EVAKUIRALI

Oktober je kot mesec požarne varnosti prepoznaven po dejavnosti gasilcev. Kot že vrsto let so gasilci v sodelovanju z Osnovno šolo Juršinci tudi letos pripravili gasilsko vajo, oziroma evakuacijo šolarjev. Evakuacija je bila tema letošnjega meseca požarne varnosti, zato smo temu posvetili še večjo pozornost. V sredo 21. oktobra ob 8.30 uri je bil sprožen alarm za požar v šoli.

Po scenariju naj bi nastal požar v šolski knjižnici zgornjega nadstropja in se razširil na ostale prostore v šoli, kemijsko učilnico in kuhinjo. Sprva je požar pričel gasiti hišnik a kljub gašenju požara ni obvladal zato je knjižničarka nemudoma obvestila ravnateljico šole in poklicala center za obveščanje 112. Ravnateljica je odredila popolno evakuacijo in tako smo v dobrih 15 minutah izpraznili šolo razen učencev in učiteljice, ki je bila ujeta v prvem nadstropju šole. Za učence

iz prvega nadstropja je poskrbela skupina gasilcev iz Ptuja. Ti so napihnili blazino in tako rešili 13. oseb iz prvega nadstropja. V kuhinji je prišlo do eksplozije plinske bombe ta je poškodovala delavki v kuhinji. Za pomoč je poskrbela civilna zaščita Juršinci, ki je pomagala ponesrečenkam z nudenjem prve pomoči. Na požaru so bila prisotna 4 gasilska društva in sicer PGD Gabrnik, Grabšinski breg, sosednje gasilsko društvo Polenšak, Prostovoljno gasilsko društvo iz

Ptuja in člani civilne zaščite Juršinci. Za varnost v cestnem prometu sta poskrbela policista. Požar je bil pogašen ob 9.45 uri in z tem je zaključena gasilska vaja. Na vaji je sodelovalo 60 gasilcev.

Po končani vaji je sledil prikaz gašenja vnetljivih snovi z ročnim gasilnim aparatom. Tako so učenci in delavci šole poskusili kako ravnati v takem primeru. Mladinci iz Pros-

tovoljnega gasilskega društva Gabrnik so prikazali gasilsko vajo z motorno brizgalno z trodelnim napadom. Za na konec so si učenci pogledali gasilska vozila in gasilsko tehniko ter jo tudi preizkusili.

Po končani vaji je poveljnik društva na kratko otrokom razložil pomen vaje in razložil delo gasilcev ter otroke opozoril na nevarnost ognja doma in v šoli in kako naj ravnajo v takem primeru. Na koncu se je poveljnik gasilske zveze Janez Krajnc zahvalil vsem kolegom gasilcem, civilni zaščiti, delavcem in učencem šole za sodelovanje, prav tako pa se je zahvalila ravnateljica Jelka Svenšek za izkazano pomoč, ki jo nudijo gasilci skozi celotno šolsko leto ob vseh večjih prireditvah. Gasilce je nagovoril v vzpodbudni besedami tudi župan g. Alojz Kaučič. Skratka vajo smo v celoti uspešno izpeljali, naklonjeno pa nam je bilo tudi lepo vreme tako smo združili prijetno z koristnim.

D.Š.

VABILO K SODELOVANJU

Drage občanke, dragi občani!

Življenje teče kot reka: seka ovinke, se ustavlja ob nastavljenih ovirah, podira vse pred seboj, drugič se premika komaj vidno in slišno. Nikoli ne vemo, kaj nas čaka, kakšne preizkušnje nam čas lahko nastavi na pot. Kako izkričati bolečino, priklicati upanje? Kako izraziti srečo, hrepenenje, kako sprostiti čustva, ki rastejo v nas? Kako izraziti svoje poglede na svet? Verjamem, da je po vaših domovih veliko besed, takšnih in drugačnih, ki so se nekega posebnega dne znašle na papirju in ostale tam ... Sicer zapisane, a nikoli slišane. Sedaj imamo priložnost, da oživijo. Pošljimo naše besede v svet!

5. februarja 2010 bomo za Prešernov dan priredili proslavo Pošljimo naše besede v svet. K sodelovanju vljudno vabimo vse, ki pišete pesmi, zgodbe ali kakšno drugo prozno besedilo. Prosimo vas, da se k sodelovanju prijavite po elektronski pošti (ksenjazmauc@gmail.com) ali po telefonu 02 758 00 71 (OŠ Juršinci) ali 031 252 480 (Ksenja). Zberite pogum in se čim prej prijavite, zadnji rok za prijavo je 15. 1. 2010.

Ksenja Žmauc, Silvija Šegula, Marija Popovič

VABILO

Soboto, 9. januarja, organiziramo tradicionalno prireditev v

KARTANJE MED VASMI

Kukava, Mostje, Hlaponci in Rotman. Kartanje bo v vašem domu v Hlaponcih. Poskrbljeno bo za jedajo in pijačo.

Prijave sprejemajo: Franc Šmigoc, tel.: (031)-494-420,

Stanko Hojnik, tel.: (041)-969-408, in Jože Novak, (031) 546-121.

Vljudno vabljeni!

Ob bližajočih se

BOŽIČNO-NOVOLETNIH PRAZNIKIH

vas tudi letos vabimo,

da se nam pridružite pri polnočnici.

Dobimo se ob 22.30 uri pri vašem domu v Hlaponcih.

Pot nas bo vodila proti Polenškaku do farne cerkve.

Zaželjeno je, da imate baklo in zvrhano mero dobre volje.

Vabijo Hlapončarj

**GZD
HORVAT**

www.gzd-horvat.si
GSM: 041 563 478

- keramičarstvo
- kompletna sanacija kopalnic

Robert HORVAT s.p. Juršinci 20, 2256 Juršinci

Srečno 2010!

**Šmigoc
Franc s.p.**

Kukava 74, 2256 Juršinci
Tel.: 02/758 25 41, GSM: 031 494 420

NOVO v avtoservisu: BOSCH elektronska
diagnostika motorja ter
servis in polnjenje avtomobilskih KLIMA naprav

**VESEL BOŽIČ IN
SREČNO NOVO LETO 2010!**

**GRADBENA TRGOVINA
HRGA
d.o.o.**

DOSTAVA - RAZKLADI

Ignac HRGA
direktor

Gabrnik 28, 2256 Juršinci
Tel.: 02/758-04-21, faks: 02/758-04-20

**Vsem občanom želimo vesel božič
in srečno novo leto 2010!**

**TURISTIČNA KMETIJA
AMUR
ANGELA IN MARTIN
SLODNJAK**

Bodkovci 47, 2256 Juršinci
Telefon: 02/758 02 31

**VESEL BOŽIČ IN
SREČNO NOVO LETO 2010!**

TRUCK d.o.o.
Juršinci 1, 2256 JURŠINCI

**AVTOSERVISNE
IN VULKANIZERSKE
STORITVE**

Žajdela Ivan
Tel.: 02/758 12 11
Faks: 02/754 60 18
GSM: 041/758 673

Srečno 2010!

**SALON POHIŠTVA
KUKI DOM** Kukovec Franc
Bodkovci 8, 2256 JURŠINCI, GSM: 041 613 322

**Poslovna enota KUKI DOM
SUPER MESTO tel: 02/748 19 10**

MIZARSKI SERVIS Kukovec Franc s.p.

**Vesel božič in
srečno novo leto 2010!**

BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT

**Občina Juršinci in OŠ Juršinci prirejata v nedeljo,
20. 12. 2009, ob 15. uri v Večnamenski dvorani Juršinci
Božično pravljico.**

S plesom vas bodo skozi pravljico popeljali **otroci vrtca in
OŠ Juršinci, Cesarsko-kraljevi Ptuj s Plesno skupino
Pelegrina, DPD Svoboda Ptuj – Folklorna skupina
Bolnišnica Ptuj in pevci KUD Antona Slodnjaka Juršinci.**

Ta pravljica naj bo le začetek prazničnega vzdušja.
Z njo polepšajte prihajajoče praznike sebi in nastopajočim.
Vsaka pravljica ima srečen konec.
Ali se bo tudi naša končala srečno?

*Organizacijski odbor
Božično-novoletnega koncerta*

*So dnevi, so leta
in so pomladi,
ko se imamo preprosto radi.*

*So trenutki, ko je treba na novo začeti,
in so ljudje, ki jih je treba preprosto objeti.
Ta svet je lep, če nekomu nekaj daš,
ta svet je lep, če nekoga rad imaš.
Ta svet je lep, če ponudiš stisk roke,
ta svet je lep, če si preprosto človek do
ljudi.*

Spoštovani!

Ob prihajajočem novem letu vam želim
vesele božične praznike, zdravja polno,
uspešno in z zadovoljstvom prepojeno
novo leto 2010. Naj se vam le tisto zgodi,
kar si vsak od vas najbolj želi!

Dragica TOŠ MAJČEN